

Colombia. Âm nhạc chữa lành và hòa giải.

Tại Colombia, Dàn nhạc giao hưởng Medellín đã tập hợp các nạn nhân của xung đột vũ trang và các cựu thành viên của các nhóm vũ trang khác nhau để học nhạc, thành lập một đội hợp xướng, sáng tác ca khúc. Thông qua âm nhạc, họ đang chữa lành những vết sẹo do 50 năm chiến tranh để lại.

Luz Mery González Caicedo, qua đời vào tháng 8 năm ngoái, là một trong những phụ nữ bị tổn thương tâm hồn vì cuộc chiến ở Colombia. Bà mang trên cơ thể những vết sẹo. Nhưng tinh thần của bà vẫn mạnh mẽ. Bà là một người phụ nữ mong manh về thể chất, nhưng lại có tất cả sức mạnh của niềm tin vào Thiên Chúa sẽ mang lại hòa bình đến những nơi chiến tranh đã gieo rắc đau thương, nghèo đói và chết chóc. Tại quê nhà

Medellin, bà tập hợp xung quanh mình một nhóm phụ nữ dân thân giúp phục hồi các nạn nhân chiến tranh.

Thông minh, nhân đạo và nhạy cảm, với ơn gọi phục vụ, bà dồn hết niềm tin và sức lực vào việc phục hồi các nạn nhân chiến tranh. Những nỗi đau lớn nhất của bà là những nỗi đau mà những người có vũ trang đã gây ra cho bà và những nỗi đau mà bà cảm thấy khi chứng kiến rất nhiều trẻ em Colombia bị chết. Hành trình của Luz Mery Caicedo từ đau đớn đến cố xúy hòa bình bắt đầu từ lúc bà tham gia Đội hợp xướng Hòa giải và Hòa bình, bà đã hát và làm say mê người nghe.

Hòa giải, hội nhập và hòa bình

Đội hợp xướng Hòa giải và Hòa bình được thành lập vào năm 2019 theo sáng kiến của Dàn nhạc Giao hưởng Medellín (Filarmed). Đội quy tụ cả những cựu chiến binh lẫn nạn nhân của cuộc xung đột vũ trang ở Colombia. Mỗi thành viên của đội đều có một câu chuyện cuộc đời gắn liền với cuộc nội chiến ở Colombia. Cuộc xung đột, bắt đầu từ năm 1964 và kéo dài đến năm 2016, đã bùng phát giữa chính phủ, các nhóm bán quân sự, những kẻ buôn bán ma túy và các nhóm du kích như Lực lượng Vũ trang Cách mạng Colombia (FARC).

Nhờ Filarmed, các thành viên của Đội hợp xướng Hòa giải và Hòa bình đã bỏ lại cái mác ‘nạn nhân’ hoặc ‘cựu chiến binh’ để chỉ được biết đến bằng tên riêng của mình. Họ đã phá bỏ những gì chia rẽ họ và trở thành những người thúc đẩy sự đoàn kết trong nước, cùng nhau hát vì hòa giải, vì hòa bình. Luz Mery là một trong những ca sĩ hát bè. Trong đội hợp xướng, những nốt nhạc, những ca từ hài hòa kết hợp với giọng hát của những người trước đây là kẻ tấn công, những

người trước đây là nạn nhân, những người trước đây là kẻ tấn công thì nhận được sự tha thứ còn những người trước đây là nạn nhân thì cảm thấy sự tha thứ đó trào dâng trong lòng họ.

Công chúng vẫn bị mê hoặc vì một lần nữa họ cảm nghiệm được rằng hòa bình là điều có thể xảy ra, cuối cùng thì tình yêu vẫn chiến thắng, ngay cả giữa cảnh kinh hoàng khủng khiếp nhất, những trải nghiệm và cử chỉ cứu rỗi vẫn có thể xuất hiện. Nếu những người chịu trách nhiệm về chiến tranh và những người phải chịu đau khổ vì chiến tranh giờ đây có thể ôm nhau, cùng nhau hát theo những nốt nhạc giống nhau, đó là vì sự tha thứ có sức mạnh xua tan nỗi sợ hãi và tạo nên tình huynh đệ.

Maria Catalina Prieto, giám đốc điều hành của Filarmed cho biết: “Phương châm của Dàn nhạc Giao hưởng Medellín là ‘Âm nhạc để chuyển đổi’. Đây là lý do tại sao chúng tôi tin rằng ngoài việc tạo ra cái đẹp mà chúng tôi thực hiện với các chương trình của mình, chúng tôi còn có trách nhiệm góp phần tạo nên sự biến đổi thông qua âm nhạc.”

Đội hợp xướng Hòa giải và Hòa bình giống như một gia đình trong đó không ai bị kỳ thị – mọi người đều được thừa nhận, được chấp nhận và được yêu thương – và đặc biệt là tất cả mọi người đều vượt qua khó khăn để biến nỗi đau nỗi oán giận thành một thứ nỗi đau khác, đó là nỗi đau sinh ra một nhân loại mới, những cách sống mới.

“Tôi tin rằng có thể tha thứ”

Một thành viên của đội hợp xướng nhớ lại: “Tôi đến với đội hợp xướng vì lúc đó tôi thấy ca hát là rất tuyệt, nhưng tôi không tin vào sự tha thứ. Tôi đã không nghĩ rằng mình có thể tha thứ.” Ba tháng sau, cô gái đã có thể nói: “Tôi tin rằng có

“Đội hợp xướng Hòa giải và Hòa bình giống như một gia đình trong đó không ai bị kỳ thị – mọi người đều được thừa nhận, được chấp nhận và được yêu thương.”

Các thành viên Đội hợp xướng Hoà giải và Hoà Bình học các kỹ thuật thở cần thiết để hát.

thể tha thứ, và đội hợp xướng này đã dạy tôi cách tha thứ.” Thực ra, trong đội hợp xướng, ngoài việc thực hành một số hoạt động cổ vũ cho sự hòa nhập và chung sống, cũng có các hoạt động liên quan đến cơ thể. Các kỹ thuật thở cần thiết để hát được giảng dạy, còn các kỹ thuật thở sâu làm thay đổi nhịp tim, hạ huyết áp, giảm mức độ căng thẳng, chống lo lắng, giảm cảm giác đau đớn và thay đổi thành phần hóa học trong não, từ đó thay đổi các suy nghĩ. Và điều này cũng giúp ích cho quá trình hòa giải giữa nạn nhân và kẻ tấn công.

Các ca từ bài hát là kết quả của những cuộc trò chuyện giữa nạn nhân và kẻ tấn công. Họ nói về bản sắc, về sự hiệp nhất như một dân tộc, họ đề cập đến nhu cầu phải tha thứ cho nhau, và họ đề cao cơ hội mà họ đã được trao để có thể dần thân phục vụ nhau. Luz Mery Caicedo đã từng nói: “Những bài hát đó mang đến cho chúng tôi niềm vui. Tôi biết chúng tôi sẽ tốt hơn từng ngày.”

Jefferson là một ví dụ điển hình về điều này. “Tôi đã chiến đấu trong chiến tranh và giờ đây tôi đã bỏ lại tất cả những điều đó phía sau. Trải nghiệm này là một điều gì đó độc đáo đối với tôi, một điều mà trước đây tôi không tưởng tượng được là mình có thể trải nghiệm. Tôi cảm thấy vui mừng.” Cùng với ông, María Isabel Palacio là một trong những nạn nhân: “Chỉ chưa đầy sáu ngày, tôi đã mất cha và anh trai, tôi cũng mất một cháu trai, tôi phải chạy trốn hai lần. Tôi cũng bị bắt cóc. Nhưng ở đây chúng tôi đã tìm được cuộc sống mới.”

Đạo diễn Maria Prieto cho biết, cũng giống như việc hòa giải phát triển nhờ chung sống vì mọi người có thể quen biết nhau hơn theo thời gian, cũng thật tuyệt vời khi thấy sự tiến bộ mà họ đạt được khi tham gia một đội hợp xướng: “Lúc đầu, họ chỉ hát một bè và lạc nhịp rất nhiều nhưng bây giờ họ hát hai ba bè và tiết mục của họ đã phong phú hơn nhiều.” Kết quả là trong các buổi diễn tập cũng như khi kết thúc các buổi biểu diễn, khi mà các thành viên của Đội hợp xướng Hòa giải và Hoà bình nhìn nhau – và nhìn vào mắt nhau – tất cả đều đồng ý rằng âm nhạc là cách mà Thiên Chúa quan phòng đã sử dụng để làm cho họ trở nên con người hơn.

Tác giả: Fernando Feliz
Nguồn: southworld.net